

Jacek Błaszczyk

Drwalew, gm. Wartkowice, woj. sieradzkie. Stanowisko 1

Informator Archeologiczny : badania 16, 78-79

1982

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

wewnątrz kurhanu. Groby pozbawione były konstrukcji w postaci wieńcy kamiennych, a osadzone były pod brukami w warstwie kulturowej i towarzyszyły im pojedyncze kamienie, często jako podkładki. Nie zaobserwowano przy tych grobach pozostałości szczątków stosu ciepłopalenia. Odsłonięcie tych popielnic poprzedziło pojawienie się na powierzchni skupisk ułamków naczyń i luźno występujących kosteczek ludzkich. Niektóre z popielnic osadzone zostały w lejkowatych jamach /głina calcowa/, którą wymoszczono żwirowatym piaskiem i ułożonymi drobnymi kamyczkami w kształcie wianuszków.

Stanowisko 35

Przeprowadzono badania sondażowe mające na celu określenie funkcji tego obiektu. Stanowisko, położone w bezpośrednim sąsiedztwie cmentarzyska kultury łużyckiej /stan.30/ i osady /stan.45/ na podstawie wcześniej przeprowadzonych badań powierzchniowych zostało zaliczone do obiektów o podobnej chronologii. Badania przeprowadzone w południowej części stanowiska ujawniły istnienie pod warstwą próchnicy leśnej dwu i trzy poziomowych bruków kamiennych przedzielanych warstwami brunatno-żółtego piasku. Przy brukach wystąpiły pojedyncze ułamki naczyń. Dotychczasowe rezultaty nie pozwalają na jednoznaczne określenie funkcji tego obiektu. Przewiduje się dalsze badania sondażowe w części północnej, gdzie stwierdzono na powierzchni duże nasycenie ułamkami naczyń.

Badania powierzchniowe w rejonie Dolic.

Przeprowadzono je wokół głównej osi rzecznej Małej Iny, na południowy wschód od badanych systematycznie nekropoli i osad kultury łużyckiej /Ziemomysł, Sądów, Dobrowole, Brzezina/. Odkryto bądź zweryfikowano 104 stanowiska z różnych okresów pradziejowych czy też wczesnego średniowiecza. Rezultatem tych badań jest m.in. poszerzenie bazy źródłowej dla studiów nad rozpoznaniem osadniczego mikroregionu nad Małą Iną. Badania powyższe, będące kontynuacją badań powierzchniowych prowadzonych przez ZAN IHKM PAN w latach 1970-1975 na obszarze Kotliny Pyrzyckiej, poszerzają zakres systematycznych penetracji powierzchniowych zarówno w zasięgu terytorialnym /wyjście na tereny wysoczyzn integralnie związanych z Kotliną/, jak też stawianych sobie celów badawczych - systematycznego przebadania mikroregionów osadniczych rozpoznawanych metodą wykopaliskową.

DROHICZYN
woj.białostockie
Stanowisko XVI

patrz
neolit

DRWALEW, gm.Wartkowice
woj.sieradzkie
Stanowisko 1

Uniwersytet Łódzki
Katedra Archeologii

Badania prowadził mgr Jacek Błaszczuk. Finansował WKZ w Sieradzu. Pierwszy sezon badań. Cmentarzysko kultury łużyckiej z III i IV okresu epoki brązu.

Stanowisko położone jest na zalesionej wydnie, przy drodze wiodącej przez Drwalew około 300 m na południe od drogi z Wartkowic do Parzęczewa.

Przebadano obszar o powierzchni 50 m². Odkryto 6 grobów ciałopalnych w tym 1 czteropochówkowy z brukiem kamiennym, jeden popielnicowy bez bruku, 3 groby jamowe. W przypadku jednego grobu nie udało się określić rodzaju pochówku. Najefektywniej prezentował się grób nr 1. Pod zniszczonym brukiem znajdowały się cztery pochówki: a/ pochówek I - popielnica nakryta czernioną wazą zdobioną na brzuścu ukośnymi żłobkami; b/ pochówek II i III popielnicowe; c/ pochówek IV popielnica w kształcie dzbana nakryta doniczkowatym naczyniem. W grobie znajdowały się ponadto trzy przystawki: kubek zdobiony na brzuścu ukośnymi żłobkami, amforka, misa.

Badania będą kontynuowane.

GOLICE, gm.Cedynia
woj.szczecińskie
Stanowisko 3

Muzeum Narodowe
w Szczecinie

Badania prowadziła mgr Małgorzata Sajkowska. Finansowało Muzeum Narodowe w Szczecinie. Pierwszy sezon badań. Kurhan z epoki brązu/?/.

Stanowisko położone jest około 250 m na zachód od zabudowań wsi Golice i około 300 m na południe od drogi prowadzącej z Cedyni do Golic.

Kurhan w terenie zaznaczył się jako kopulasty pagórek o kolistym obwodzie, średnicy 26 m i wysokości względnej 5 m. W obrębie dwóch ćwiartek naprzeciwległych: południowo-wschodniej i północno-zachodniej, założono wykopy rowów kontrolnych o szerokości 3 m i długości 12,5 m. W części północno-zachodniej, odsłonięto płaszcz kamienny o długości 7 m, natomiast w części południowo-wschodniej wystąpił nasyp ziemny.

Badania będą kontynuowane.

GOSZCZEWO, gm.Aleksandrów Kujawski
woj.włocławskie
Stanowisko 14

Uniwersytet im. Adama
Mickiewicza w Poznaniu
Instytut Prahistorii
Zespół Badań Kujaw